

sin hand är att det är en tjock bok. Med sina närmare 500 sidor inser man att det inte direkt är en fältbok att ta med sig i byxfickan. Kanske är en fälthandbok i mindre format påtänkt, likt den som numera finns för dagfjärilsvolymen? Det är svårt att tänka sig att alla kommande volymer blir lika omfattningsrika. Men gillar man fjärilar och då i synnerhet svärmare och spinnare så är det bara att njuta. Boken är dessutom illustrerad med rent fantastiska teckningar. Jag själv är inte är speciellt konstnärligt lagd och kan därför inte begripa hur man får bilderna att se så äkta ut! Jag får också känslan att denna volym har fler avbildade larver än i dagfjärilsvolymen men varför finns inte alla arter med? I de fall larvens utseende och biologi är känd så tycker jag att det är en självklarhet att de ska finnas med när man lagt ned så mycket energi på resten av boken.

För att öka kunskapen om svärmarna och spinnarna hos den naturintresserade allmänheten är man ytterst tacksam för den väl tilltagna inledningen. Här behandlas tex. ekologi, artbestämning, utvecklingsstadier och morfologi på ett mycket förtjänstfullt sätt. Vill man fånga ungdomars intresse för dessa varelser tror jag att det är om detta de vill läsa. När de sedan kan studera bilderna och få klart för sig hur många spännande arter som faktiskt finns i Sverige, ja då hoppas jag att de är fast! Det är lite svårt och bedöma hur bra den följande bestämningssguiden är och ifall nybörjaren kan utnyttja den. Av erfarenhet vet jag att fjärilar som regel är svåra att bestämma med någon bestämningssnyckel. Min gissning är att de flesta går direkt till samlingsplanscher, bläddrar fram och tillbaka bland dessa, och förhoppningsvis hittar rätt art. En spontan kommentar som jag fått från en naturkunnig och fotograferande bekant angående bilderna i boken lyder att ”jag har aldrig sett fjärilarna i verkligheten så som de avbildas i boken”. Det tål verkligen och tänka på att illustrationerna i själva verket inte är speciellt naturtrogna. En sittande fjäril har som regel vingarna taklagda över bakkroppen och kan säkerligen ge ett helt annat intryck än i utspänt tillstånd. Alltså om man bortser från faktorer som omfånget på boken och begränsad tid och budget, så visst hade det varit fantastiskt med samlingsplanscher som även visar sittande

individer.

De 9 fjärilsfamiljer som behandlas i boken är systematiskt spridda, men traditionellt så brukar man lite slarvigt behandla de olika spinnarefamiljerna som en enhet. Läger man sedan till svärmarna har man ett lagom antal arter och det fungerar bra. Texten till varje art är omfattande och uttömmande. Även om lite akademisk torrhet smyger sig in är den mestadels lätt att ta till sig. Jag tror dock att den icke fjärilsfrälsta allmänheten inte kommer att läsa hela texten.

Den litteratur som tidigare finns på området har åtskilliga år på nacken och håller heller inte denna kvalitet. Jag anser att man återigen har lyckats att skapa en volym som är intressant både för amatör och proffs. Visserligen är det väl kända arter som presenteras och den rent vetenskapliga nyttan kan diskuteras. Det är också svårt att veta varifrån fakta som presenteras i texten härstammar. Samtidigt har otroligt mycket information sammanställts och presenteras på ett mycket bra sätt. Det gör dessutom inget att den säljs till ett mycket förmånligt subventionerat pris. Boken kan varmt rekommenderas och jag är övertygad om att den kommer att göra ytterst få besvikna.

Stefan Eriksson